

Astăzi, Sâmbătă, 30 Martie, 2024

Sf. Cuv. Ioan Scărarul; Sf. Euvula, mama Sf. Pantelimon (*Pomenirea morților*)

Evrei 3

12 Luați aminte, fraților, ca nu cumva în vreunul dintre voi să fie o inimă vicleană ntru necredință¹, care să vă ndepărteze de la Dumnezeu Cel-Viu.

13 Dimpotrivă, unii pe alții îndemnați-vă în fiecare zi, atâta vreme cât putem s'o chemăm **astăzi**, pentru ca nimeni dintre voi să nu se învârtoșeze cu înșelăciunea păcatului.

14 Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, numai dacă pân'la sfârșit vom ține cu tărie începutul ființării noastre întru El²,

15 de vreme ce s'a zis: **Astăzi, dacă veți auzi glasul Său, să nu vă învârtoșați inimile ca atunci, la Răzvrătire.**

16 Cine sunt cei ce **auzind** s'au **răzvrătit**? Oare nu toți cei ce au ieșit din Egipt cu Moise?

¹Viclenia necredinței: aceea de a mima credința – așa cum diavolul („cel-viclean”) mimează deseori puritatea și chiar sfințenia.

²Adică puritatea credinței și curăția comportamentală proprii neofitului, nealterate de rutină sau de influențe străine.

1 Tesaloniceni 4

13 Dar, fraților, nu vrem ca voi să fiți în neștiință despre cei ce au adormit³, ca să nu vă întristați precum ceilalți⁴, care nu au nădejde.

14 Pentru că de credem⁵ că Iisus a murit și a înviat, tot așa pe cei adormiți prin Iisus îi va aduce Dumnezeu împreună cu El⁶.

15 Căci pe aceasta v'o spunem noi prin cuvântul Domnului: că noi, cei vii, cei rămași până la venirea Domnului, nu le-o vom lua înainte celor adormiți.

16 Că la un semn poruncitor, la glasul arhanghelului și'n trâmbița lui Dumnezeu, Însuși Domnul Se va pogorî din cer, și cei morți

³În credința generală că Parusia (venirea Domnului) e foarte aproape. Tesalonicenii se întrebau ce se va întâmpla cu cei ce au murit înainte de această venire.

⁴ = Păgânii, care credeau că odată cu moartea se termină totul.

⁵Acest condițional nu introduce un dubiu, ci premisa a ceea ce urmează. Procedeu stilistic (= de vreme ce credem).

⁶ = Cu Iisus.

Întru Hristos vor învia întâi;

17 după aceea noi, cei vii, cei rămași, împreună cu ei vom fi răpiți în nori ca să-L întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel pururea cu Domnul vom fi.

Marcu 1

35 Și a doua zi, sculându-Se foarte de noapte, a ieșit și S'a dus într'un loc pustiu și Se ruga acolo.

36 Iar Simon și cei ce erau cu el s'au dus după Dânsul.

37 Și, aflându-L, I-au zis: „Toți Te caută⁷”.

38 Iar El le-a zis: „Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele învecinate, ca să propovăduiesc și acolo, că pentru aceasta am venit”.

39 Și a propovăduit în sinagogile lor, în toată Galileea, scoțându-i pe demoni.

40 Și a venit la El un lepros, rugându-L și îngenunchind și zicând: „Dacă vrei, Tu poți să mă curățești”.

41 Și făcându-I-Se milă, Și-a întins mâna și S'a atins de el și i-a zis: „Vreau, curățește-te!”

42 Și îndată s'a depărtat lepra de pe el și s'a curățit.

43 Și dându-i poruncă aspră, în-

dată l-a scos afară

44 și i-a zis: „Ia seama, să nu spui nimănui nimic, ci mergi de te arată preotului, iar pentru curățirea ta să duci cele rânduite de Moise, să le fie lor mărturie”.

Ioan 5

24 Adevăr, adevăr vă spun: Cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel care M'a trimis, are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s'a mutat din moarte la viață.

25 Adevăr, adevăr vă spun, că vine ceasul, și acum este, când morții vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu, și cei ce vor auzi vor învia.

26 Că precum Tatăl are viață întru Sine, așa I-a dat și Fiului să aibă viață întru Sine;

27 și putere I-a dat să facă judecată, pentru că El este Fiul Omului.

28 Nu vă mirați de aceasta; că vine ceasul când toți cei din morminte Îi vor auzi glasul;

29 și cei ce au făcut cele bune vor ieși spre învierea vieții, iar cei ce au făcut cele rele, spre învierea osândeii.

30 Eu nu pot să fac de la Mine nimic; judec după cum aud⁸, și judecata Mea este dreaptă; pentru că nu caut voia Mea, ci voia

⁷ = Cei din Capernaum.

⁸ Fiul Îl aude și-L ascultă pe Tatăl.

Celui ce M'a trimis.⁹

Tâlcuire

„A ieșit Iisus și S-a dus într-un loc pustiu și se ruga acolo” (Mc. 1, 35). Domnul se roagă aici ca om sau, mai bine zis, ca Cel ce S-a înomenit cu fire omenească. Rugăciunea Lui mijlocește pentru noi și este, totodată, pilduitoare pentru omenitatea Lui, care se cuvenea să intre pe o anumită cale în stăpânirea Dumnezeiescului. În acest din urmă înțeles, ea este pentru noi o pildă. Apostolul Pavel ne învață că Duhul se roagă în cei ce L-au primit și, firește, nu Se roagă singur, ci dând imbold năzuinței duhului omenesc de a se ruga lui Dumnezeu: și iată că avem aici rugăciunea mișcată de Duhul Sfânt. Aceasta însă este treapta de sus a rugăciunii. Calea către această treaptă este, pentru cei ce caută curățirea și sfințirea, nevoința întru rugăciune, însingurarea. Noaptea sunt cele mai prielnice împrejurări pentru această nevoință; iar nevoința în

sine stă în multe îngenunchieri însoțite de suspinări ale inimii. Ostenește-te iar și iar, izgonind orișice lenevie. Domnul se va milostivi de tine și îți va da duhul rugăciunii, care va începe să lucreze în tine ca răsuflarea în trup. Pune început! Iată acum vremea bineprimită.¹⁰

⁹ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

¹⁰ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.